דמ (ת"א) 55997-11-14 איטקין דמיטרי נ' ארגמן איכות הסביבה בע"מ בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו ד"מ 55997-11-14 27 יוני 2016 לפני: כב' השופט ד"ר יצחק לובוצקי - שופט בכיר התובע איטקין דמיטרי ע"י בא כח עורך דין עופר בר לב מהסיוע המשפטי - הנתבע ארגמן איכות הסביבה בע"מ ע"י בא כח עורך דין שגיב עזרא

פסק דין במשך כחודש וחצי ועד ליום 3.10.13 עבד התובע (להלן גם: "העובד") אצל הנתבעת (להלן גם: "המעסיק"), כנהג של רכב כבד, לפי "משכורת חודשית" קובעת של 7,000 ₪. התובע פוטר בעקבות תאונת דרכים שארעה במהלך עבודתו, תאונה שנזקיה הסתכמו בסכום של 40,000 ₪ (עמ' 7, שורה 23). תביעתו התובע סוכמה בדיון לפני (עמ' 7, שורה 29 ואילך), כדלקמן:

1. 5,000 ₪ שקוזזו משכרו של התובע כ"השתתפות עצמית" בקשר לנזקי התאונה.

2. תמורת הודעה מוקדמת.

3. פיצוי על אי מתן "שימוע" קודם לפיטורים. במשפט הוכח וכך לפי דברי התובע עצמו (עמ' 6) כי התובע נהג ברכב כבד ביודעין כי מדובר בכלי רכב לא תקין, עם בעיה מכנית בבלמים. המעסיק מכחיש את הכשל הטכני בעת תחילת הנסיעה וקשה לסתור את הכחשתו. אולם, גם אם הייתה "עצימת עיניים" מצדו של המעסיק, אין הדבר מכשיר התנהגות כל כך חמורה של נהג רכב כבד אשר ביודעין נוהג על רכב בלתי תקין. אין צורך לומר, מה המשמעות של נהיגה על רכב לקוי, ואין צורך לומר כי האחריות לנהיגה רובצת גם על הנוהג ברכב, ולא רק על הבעלים של הרכב הפגום. אני לא מקבל את טענת התובע, כי התראה שלו לפני הממונים עליו, משחררת אותו מאחריות כל-שהיא; וממילא אין לתובע להלין על המעסיק בלבד, אם בסופו של יום התובע פוטר מעבודתו. ולעניין תביעות התובע לפני:

1. "השתתפות עצמית" בנזק שנגרם כתוצאה מהתאונה: מדובר באחריות משותפת, של המעסיק שלא הקפיד על תחזוקה תקינה של הרכב, וגם של העובד שלא סירב לאחוז בהגה של רכב כבד המסכן אותו ואת שאר עוברי הדרך. לפיכך, יש לחלק את האחריות בין הצדדים, באופן שיוחזרו לתובע 2,500 ₪ מתוך 5,000 ₪ שנוכו משכרו, בקשר לתיקון נזקי התאונה. כבר נפסק כי פיצוי שבו יזכה מעסיק במקרה של הפרת חוזה העבודה מצד העובד יהיה חלקי (דבר עברה נז/3-16 אורי שיק נ' רונן שנטל, סע' 6 לפסק דין מיום 14.9.97); ותלוי במידת המיומנות שנדרשה מהעובד בחוזה העבודה (דבר עברה נא/3-1 יוסי עזר נ' אי.ר.די. בע"מ,

פסק דין מיום 21.10.91).

2. "תמורת הודעה מוקדמת": לפי חישובי המעסיק בסיכומיו, מדובר ב"הודעה מוקדמת" לפיטורים של 766 ₪ בלבד. חישוב זה מקובל עלי, בהתחשב עם תקופת עבודתו הקצרה של התובע, עובר

להפסקתה בסמוך לאחר קרות תאונת הדרכים.

3. **פיצוי על "פיטורים שלא כדין"**: למעסיק קיימת פררוגטיבה ניהולית לפטר עובד שלו. עם זאת, הפסיקה דרשה מהמעסיק ליתן לעובד הזדמנות הוגנת טרם הפיטורים, להשמיע את עמדתו. התובע מודה כי קוימה עמו שיחה על נסיבות התאונה, ולאחריה פוטר. אכן, לא נוהל הליך מלא של "שימוע". ואולם, בנסיבות העניין, ידע התובע היטב מדוע פוטר והפיטורים על פניהם מוצדקים בהיות העובד נוהג על רכב כשהוא מודע לכך שהינו מסכן את עוברי הדרך. במקרה דנן, ברור כי החלטת הפיטורים היא סבירה, וכי ההפרה של "חובת השימוע" לא גרמה עוול. אמנם לא נוהל "שימוע רשמי", אך טיעוני העובד לאירוע התאונה נשמעו; וממילא הפגם של היעדר "שימוע רשמי" הוא פגם ב"רף הנמוך" (השווה: ע"ע 344/08 משה דרוט נ' מדינת ישראל, סע' 17 לפסק דין מיום 7.5.09). יש לזכור, כי העובדות אינן במחלוקת. התובע נהג ברכב תוך סיכון חיי אדם; ולמרבה המזל בתאונת הדרכים שאירעה נגרם רק נזק של ממון. התנהגות התובע, חייבה מתן שימוע, ואכן הוא נשמע בשיחה שבה הסביר את נסיבות קרות התאונה. העובדה שהעובד לא קיבל "שימוע כהלכתו" הוא פגם בפיטורים; אך כזה שאינו מזכה בפיצוי מעבר למחצית מ"משכורת קובעת", קרי, פיצוי של 3,500 ₪ בלבד. סוף דבר: התביעה מתקבלת בחלקה, באופן שהתובע יזכה לסכום כולל של 6,766 ₪, שישולם לו ע"י הנתבעת תוך 30 יום ממתן

פסק-דין זה. הנתבעת גם תישא בהוצאות משפט (חלקיות) של התובע, ותשלם לו 1,000 ₪ נוספים כשכר טרחה עורך דין, בצירוף מע"מ. ניתן לבקש רשות ערעור על פסק דין, זה תוך 15 יום. ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ו, (27 יוני 2016), בהעדר הצדדים. ד"ר יצחק לובוצקי

עותק לעיון בלבד, ללא תוספות עריכה. הנוסח המחייב הוא הנוסח שבתיק בית המשפט. פרטים מזהים הושמטו במקור ככל שהושמטו בפרסום.